

Король французької комедії

Мольєр (1622-1673)

400 років від дня народження

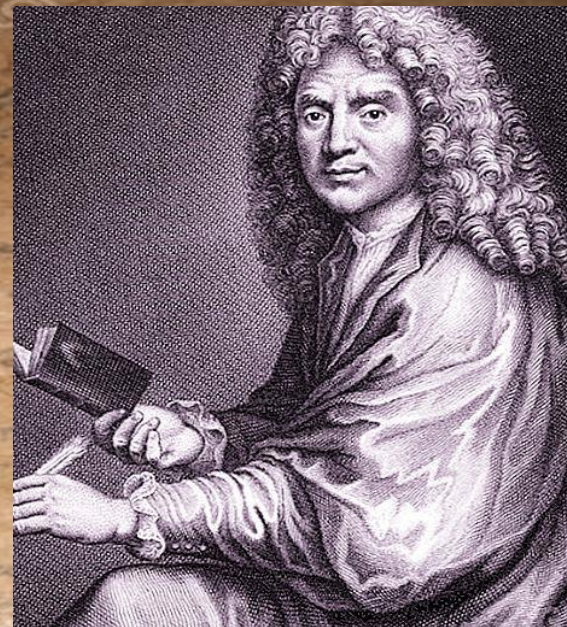
Для його слави нічого не потрібно, але
для нашої потрібен - ВІН

Справжнє ім'я - Жан Батист Поклен

Жан Батист Мольєр – французький драматург, актор засновник класичної комедії, талановитий режисер, керівник одного з найкращих театрів Франції 17 ст.

Мольєр – це псевдонім. Видатний драматург змінив ім'я, щоб не ганьбити батька – поважного королівського мебляра і шпалерника, бо професія актора у 17 столітті вважалася гріховною.

*Быть может, служат нам
людские недостатки,
Чтоб философии в нас развивать
зачатки.
Для добродетели занятия выше нет!
Когда бы честностью был одарен весь
свет.
И были все сердца чисты и
благородны.
То добродетели вам стали б
непригодны.*

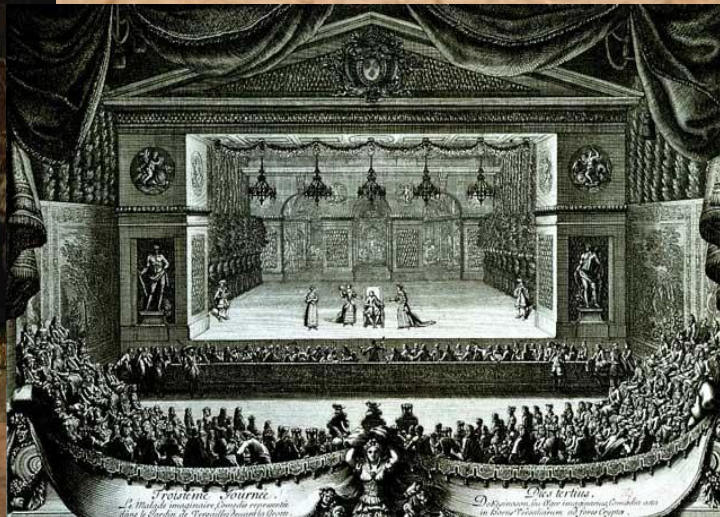
*- Мольєр,
драматург*

Будинок, у якому жила сім'я Поклен

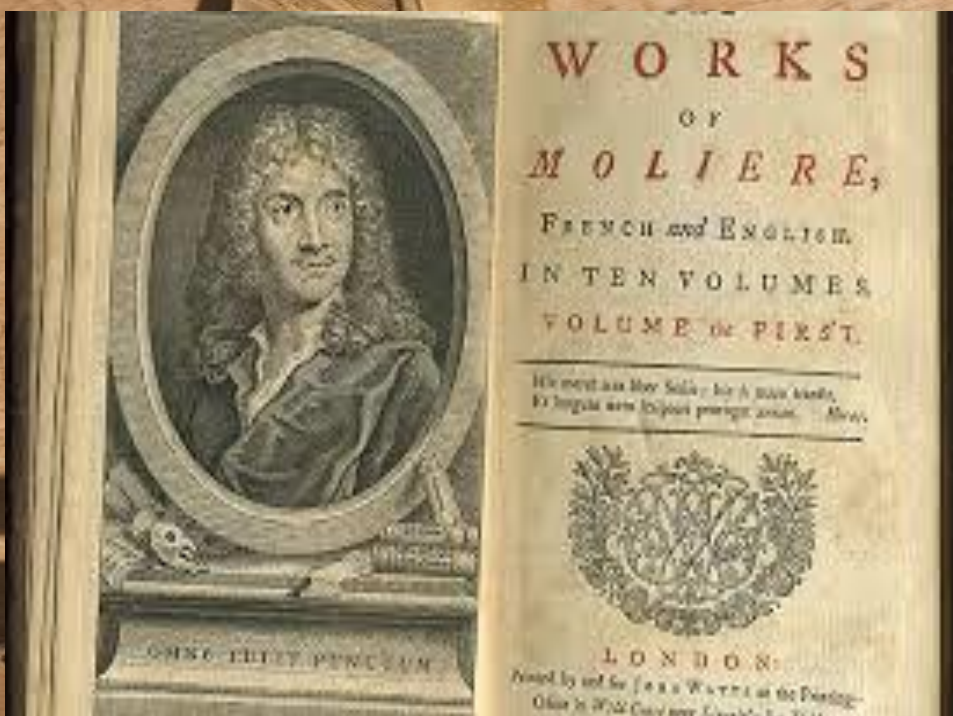

У 1636 році Жана Батиста віддали до Клермонського єзуїтського коледжу здобувати фах адвоката чи нотаріуса. Це був найкращий учбовий заклад Парижу. Закінчивши навчальний заклад, майбутній письменник разом з групою друзів організував “ Блискучий театр “. Театр виявився не таким вже й блискучим і незабаром був закритий. Тож з 1646 по 1658 рік Мольєр подорожує Францією у складі трупи комедіантів. У 1658 році трупа Мольєра дісталася столиці, де дебютувала в Луврському палаці в присутності короля Людовіка 14. Загублений фарс “Закоханий лікар” мав величезний успіх і вирішив долю трупи: король наказав їм залишатися у Парижі. Саме в “паризький період” були створені найбільш відомі комедії Мольєра (а їх понад 30!)

Перше видання зібрання творів Мольєра здійснили його друзі Шарль Варле Лагранж і Вино в 1682 році.

Перший том англійського перекладу всіх п'єс Мольєра, виданий Джоном Вотсом у 1739 р.

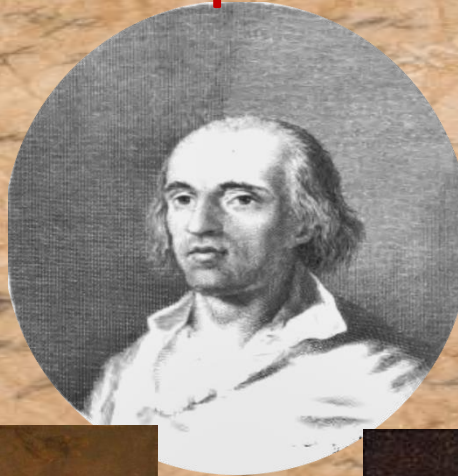
**Лагранж
Французький актор, друг
Мольєра. Виконавець
головних ролей у його
п'єсах**

Мольєр зробив величезний вплив на весь подальший розвиток буржуазної комедії як у Франції, так і за межами. Під знаком Мольєра розвивалася вся французька комедія 18 століття, відобразила всю складність переплетіння класової боротьби, весь суперечливий процес становлення буржуазії, як <класу для себе>, який входить у політичну боротьбу з дворянсько-монархічним устроєм. В різних європейських країнах переклади п'єс Мольєра стали потужним стимулом до створення національної буржуазної комедії. Так було перш за все в Англії в Німеччині, Італії, Данії, Іспанії.

Фільдінг

Моратіні

Шерідан

Уічерлі

Гольдоні

У Росії знайомство з комедіями Мольєра починається з кінця 17 століття. <<Лікаря мимоволі>> перевела царівна Софія, старша сестра Петра 1.

На початку 18 століття комедії <<Амфітріон, порода геркулесова>> , <<Смішні жеманниці>> , <<Жорж Данден>> були поставлені А.П. Сумароковим в першому урядовому публічному театрі в Петербурзі.

Сумароков є першим послідовником Мольєра в Росії.

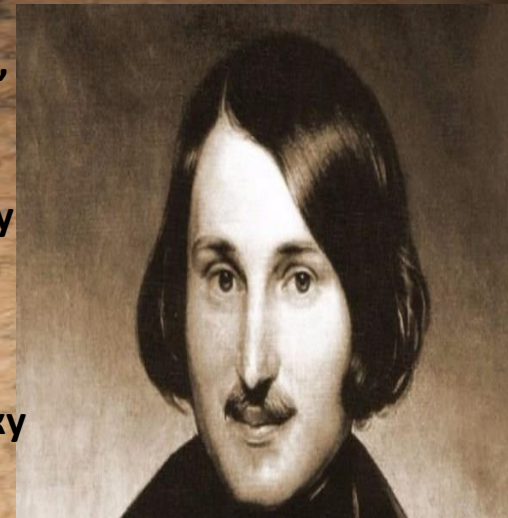

У школі Мольєра виховувалися і російські комедіографи класичного стилю – Фонвізін, В.В. Капніст та І.А. Крилов.

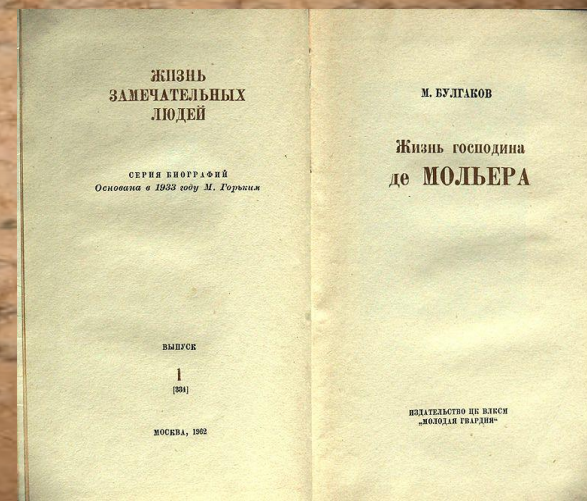
Але найблискупішим послідовником Мольєра в Росії був О.С.Грибоедов, що дав у образі Чацького конгеніальний Мольєру варіант його “Мізантропа”.

Слідом за Грибоедовим і Гоголь віддав данину Мольєрові, переклавши на російську мову один з його фарсів (“Сганарель, або чоловік, який думає, що його обдурює дружина”); сліди мольєровського впливу на Гоголя помітні навіть у “Ревізорі”.

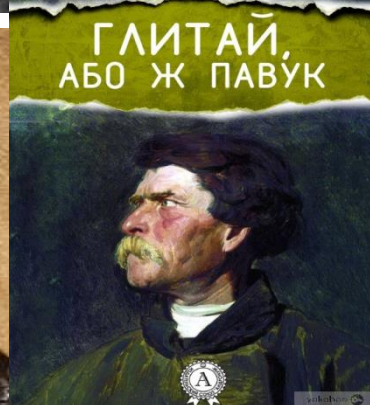
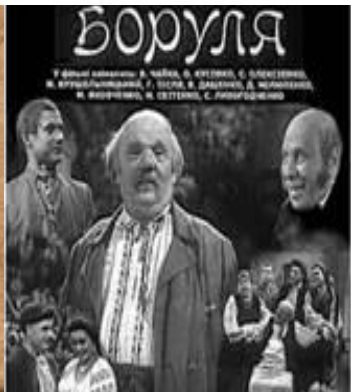
Михайло Булгаков
”Життя пана де
Мольєра”

**Великий комедіограф,
вплинув на життя і творчість
Михайла Булгакова в такій
великій мірі, що відомий
письменник вирішив
написати книгу, присвячену
цій неординарній і
талановитій особистості**

МАРКО КРОПИВНИЦЬКИЙ

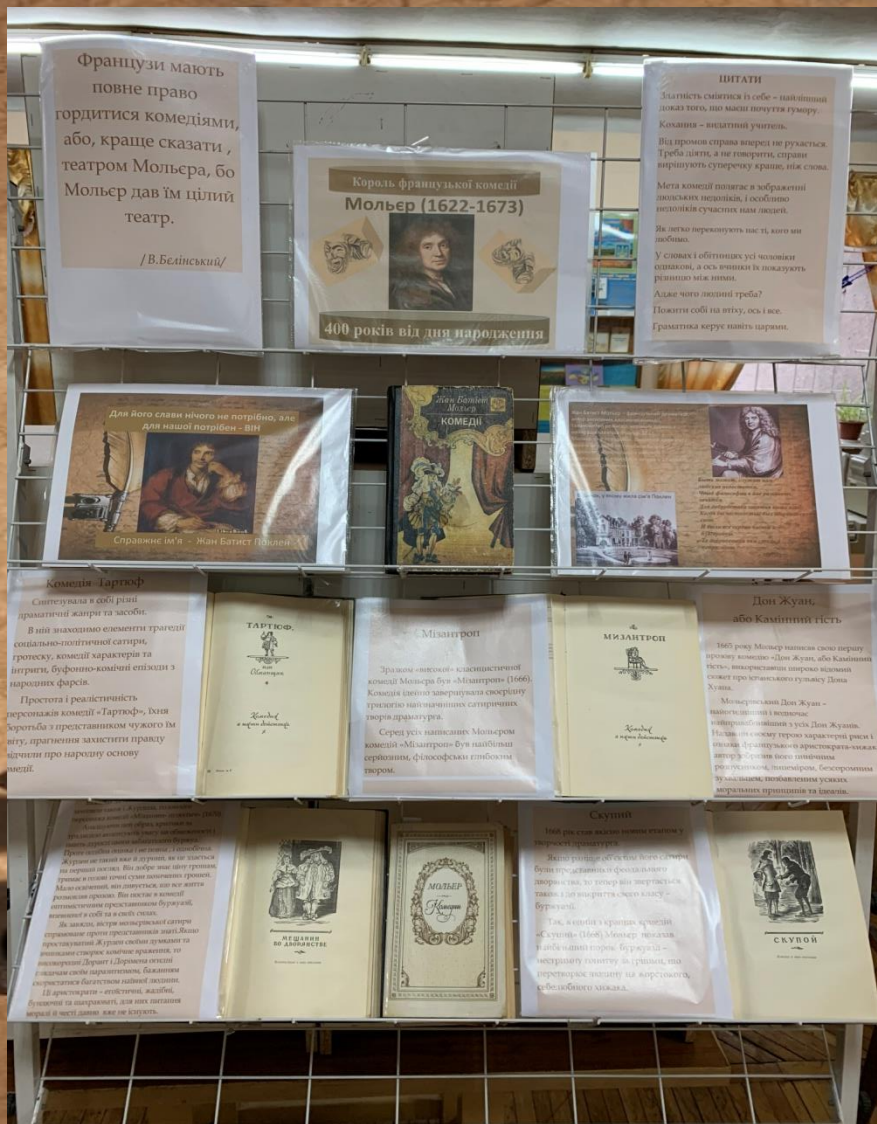
В Україні перші постановки комедій французького Драматурга відбулися вже наприкінці 18 ст., і сьогодні його твори входять до репертуару різних українських театрів. Визначні діячі української культури Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка та багато інших високо оцінювали п'єси драматурга. Мольєрівські ідеї і сюжети неодноразово перевірялися і будуть перевірятися в нових культурних та історичних умовах, й таки доведуть свою універсальність.

Іван Карпенко Карий у трагікомедії "Мартин Боруля", Михайло Кропивницький у творі "Глитай або ж павук", Леся Українка у "Камінному гослдарі"

Надають мольєрівським сюжетам нового життя, оновлюють їхній ідейно-естетичний зміст.

Автор Микола Куліш в комедії "Мина Мазайло" взяв сюжет мольєровської п'єси "Міщанин шляхтич" і переніс його на український ґрунт першої половини 20 ст.

*Мольєр, твої найкращі твори
Навіки дивні чари їх,
Пройшовши крізь віки й простори,
В серцях відіб'ються людських.*

Н.Буало